

І. М. Блюміна

Данченко Олександр Григорович

ДАНЧЕНКО Олександр Григорович (22. 06. 1926, х. Новоолексіївка, нині село Брат. р-ну Микол. обл. – 13. 02. 1993, Київ) – графік. Чоловік [Олександр](#), батько [Миколи Данченків](#). Народний художник УРСР (1985), член-кореспондент АМ СРСР (1991). Член СХУ (1956). Закін. Київський художній інститут (1954; викл. [В. Касіян](#), [О. Пащенко](#), [І. Плещинський](#)). Викладав офорт і композицію на графіч. факультеті цього інституту (1954–62). Працював у галузях книжк. та станк. графіки. Учасник респ., всесоюз., міжнар. мистецьких виставок від 1953. Персон. – у Києві (1971, 1987, посмертні – 1996, 2006), Дніпропетровську (1987), Варшаві (1989). Крізь творчість Д. проходить зацікавлення історією рідного народу. Звідси схильність художника до нар. епіч. теми. Автор динаміч. багатофігур. фантаст. композицій. Уперше звернувся до складних поєднань різночасових і різномасштаб. мотивів. Роботи Д. відзначаються точним, виразним рисунком, особливим відчуттям лінії та форми, глибоким проникненням у характер і суть істор. подій у станк. аркушах, у задум та концепцію проілюстрованих книг. Улюблена техніка – офорт. Роботи зберігаються у музеях України, РФ.

Фотоілюстрації

Основні твори

серії офортів – «Визвольна війна українського народу проти польської шляхти 1648–1654 рр.» (1954), «Народні герої України» (1962); «Корюківка. 1 березня 1943 року» (1971), «Аджимушкai» (1975), «Чорнобиль» (1988); оформлення та іл. до кн. – «Кобзарь» Т. Шевченка (Москва, 1965); «Гомоніла Україна» П. Панча, зб. «Думи» (обидві – 1959), «Козацькому роду нема переводу, або ж Мамай і Чужа молодиця» О. Ільченка (1965), «Енеїда» І. Котляревського, «Декамерон» Дж. Боккаччо (обидві – 1969), «Історія одного міста» М. Салтикова-Щедріна (1975), «Десять днів, що потрясли світ» Дж. Ріда (1977), «Незабутнє» О. Довженка (1980), «Кобзар» Т. Шевченка (1984), «Прапорonoсці» О. Гончара (1989; усі – Київ).

Рекомендована література

1. Попова Л. І. Олександр Данченко. К., 1972;
2. Присталенко Н. Шлях до «Кобзаря» // Київ. 1984. № 3;
3. Народний художник УРСР Олександр Данченко: Каталог виставки творів. К., 1987;
4. Ламонова О. В. «Декамерон» Олександра Данченка // Традиції та новації у вищій архіт.-худож. освіті: Зб. наук. пр. 1999. № 2/3;
5. Її ж. Олександр Данченко // ОМ. 2000. № 1–2.

Бібліографічний опис:

Данченко Олександр Григорович / І. М. Блюміна // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23607>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).